

वा अष्टादशपुराणानिरामस्य चरितं तथा कार्ष्णवेदं पंचमं च यन्महाभारतं विदुः तथैव विष्णुधर्माश्च शिवधर्माश्च शाश्वताः जयेति नाम तेषां च प्रवदंति मनीषिण इति भविष्यवचनात्पुराणादिकं वाचतुर्णां पुरुषार्थानां मपि हेतौ जयोस्त्रियामितिकोशादन्यं वा सर्वपुरुषार्थप्रतिपादकं पंथं शारीरकसूत्रभाष्यादिरूपं उदीरयेत् उच्चारयेत् अत्र लिङ्गमंगलाचरणस्य पंथपाठेऽप्यावश्यकत्वं दर्शयतारचनारंभे सुतरांतद्वर्शितं नन्वेतन्न पठनीयं न व्याख्येयं च पौरुषेयत्वात् पुरुषेषु च भ्रमविप्रलंभकत्वयोः संभवादिति चेन्न सर्वज्ञेषु वेदैकप्रमाणेषु मन्वादिषु तदसंभवात् पूर्वतन्त्रे च स्मृत्यादिधर्मप्रामाण्यस्य सिद्धत्वात् यस्यांतु स्मृतौ लोभमूलकत्वं प्रत्यक्षं दृश्यं ते यथा वैसर्जनहोमीयं वा सोऽध्वर्युः परिगृह्णातीति तन्त्रास्त्वप्रामाण्यं न त्वष्टकाः कर्तव्याः प्रपाः कर्तव्या ऊर्ध्वपुंड्रं मृदाकुर्यादित्यादीनां तासां लोभमूलकत्वादर्शनात् यांजनाः प्रतिनंदंति धन्वन्निव प्रपा असित्वमग्रे श्रोणामेक उदकं गामवाजतीति मंत्रलिङ्गानुमितविधिमूलकत्वाच्च धन्वन्धन्वनि निरुदकप्रदेशे किमु श्रेष्ठः षळूना आर्भवं त्रिष्टुवंतमित्यनुक्रमणिकायां किमु श्रेष्ठ इति सूक्तस्य चतुर्दशर्चस्य ऋभुदैवत्यस्य नवमदशम्यावेते ऋचौ आपो भूयिष्ठा इत्येको अब्रवीदग्निर्भूयिष्ठ इत्यन्यो अब्रवीत् वर्धयंतीं बहुभ्यः प्रैको अब्रवीदृतावदंतश्च मसाँ अपिशत १ श्रोणामेक उदकं गामवाजतीति मांसमेकः पिशतिसूनया भृतं आनिशुचः शक्रदेको अपाभरत्किंस्वित्पुत्रेभ्यः पितरावुपावतुः २ अत्र ऋभवाख्यदेवतास्तुतिव्याजेन श्रेयःसाधनानि विधीयन्ते हे ऋभवः भवतां मध्ये एकः कश्चितीर्थाश्रयेणैव प्राप्तदेवताभाव आप एव भूयिष्ठा उत्कृष्टतमा इत्यब्रवीत् एवं यज्ञादिना प्राप्तदेवताभावोऽन्योऽग्निर्भूयिष्ठ इत्यब्रवीत् वर्धयंतीं अवपूर्वाद्भुवो विच प्रत्यये भागुरि मतेनाकारलोपे चेदं रूपं स्वरादिपाठादव्ययत्वं निपातत्वादाद्युदात्तत्वं च वर्धयित्यव्ययं पालनार्थं अवगत्य धारयतीति योगात् तदर्थं यंतीं गच्छंतीं चेतो वृत्तिदयां बहुभ्यः प्रमाणेभ्यो निश्चित्य एकः दययैव प्राप्तदेवताभावः प्रकर्षेण अब्रवीत् ते यूयं क्रता क्रतानि सत्यान्ये वैतान्य बादीनि देवताभावप्राप्ति साधनानि वदंत उपदिशं तो यज्ञेषु च मसान्सोमयुक्तान् अपिशतव्यभजंत अत्रैव मुपाख्यायते ऋभवो नाम त्रयो देवा एकं च मसमासेदुस्तत्र वक्त्रि पितृपुंड्रं गृहीत्वा आगतस्ते तमति सारूप्यात् पृथग्ज्ञातुमशक्ता एकं च मसं चतुर्धा व्यभजंतेति यद्वा सत्यवादिनामेव तीर्थादिफलदमिति क्रतावदंत इत्यस्यार्थः श्रोणामेकः हे ऋभवः भवतां मध्ये एकः श्रोणां श्लक्ष्णां गां मृदंगोपी चंदनादिरूपां तीर्थनिकटस्थां मुख्यकर्मभूतां प्रति उदकं जलं गौणं कर्म अवाजति अवगमयति अंतर्भावितव्यर्थोयं श्रोणां गां उदकेन मिश्रयतीत्यर्थः श्रोणां गां रक्तचंदनादिरूपां वा तथा एकः सूनया हिं सया तत्क्रत्रा आभृतं आहृतं मांसं गरोचनाख्यं पिशति पिनष्टि उदकेन सहेति शेषः निशुचः नितरामस्तंगच्छतो दग्धे धनस्याग्रेः संबन्धिशक्रत् गोमयं शुष्कगोमयोत्थं भस्मेति यावत् अपाभरत् अपाहृतवान् अत्राप्युदकेन सहेति शेषः व्यवहिताश्चेतिच्छंदसि व्यवहितेनाप्युपसर्गेण क्रियायाः संबन्धः त्वय होर्भश्छंदसीति हस्यभः एतानि मंत्रपदानि असंपूर्णार्थत्वात् स्वार्थलाभाय ब्राह्मणमपेक्षन्ते इषेत्वोर्जेत्वेत्यादि मंत्रवत् तत्र यथा इषेत्वेति शाखामाच्छिन्नत्ति ऊर्जेत्वेत्यनुमार्ष्टीति ब्राह्मणानुसारात् हे शाखेत्वात्वां इषे अनायच्छिन्नद्वीति ऊर्जे पशुभ्यः अनुमार्ष्टीति व्याख्यातं एवमिहापि वासुदेवोपनिषद्ब्राह्मणतंत्रपुराणोपबृंहणानुसारात् ऊर्ध्वपुंड्रार्थं श्लक्ष्णां मृदंजलेन मिश्रयेदिति व्याख्येयं तथा कालाग्रिरुद्रबृहज्जाब्यालायुपनिषद्ब्राह्मणतंत्रपुराणोपबृंहणानुसारात् त्रिपुंड्रं कर्तुं निशुचः शक्रदपाभरदिति च व्याख्येयं एवमितरस्यापि पादस्य ब्राह्मणमंत्रलिङ्गादुपबृंहणस्य तिभ्यश्चाष्टकाप्रपाविधिवदनुमेयं तथा च श्रोणामिति पदस्य रक्तामिति व्याख्याने सौरशाक्तगणेशानां रक्तमेव पार्थिवद्रव्यं पुंड्रार्थं तत्तन्त्रे विधीयते वैष्णवानां पीतं शैवानां भस्मेति अनेन तत्तत्पुंड्रविशेषोपलक्षिततत्तद्देवताभजनेनापि देवताभावं प्राप्नुवतीति विधीयते केवलवैदिकानां तु श्रोणां श्लक्ष्णामिति व्याख्यानेन त्रितयस्यापि समुच्चयः स्नात्वा पुंड्रं मृदाकुर्यात्पुत्रा चैव तु भस्मना देवान् विप्रान् समभ्यर्च्य चंदनेन समाचरेदिति स्मृतिभ्यः अत्र गरोचनाग्रहणं चंदनाद्यष्टगंधोपलक्षणार्थं एतेषां विकल्पसमुच्चयपक्षाणां पितृपैताहपरंपराक्रमेण व्यवस्थामाह किंस्वित्पुत्रेभ्यः पितरावुपावतुरिति पुत्रहितार्थं यत्किंचिद्व्रतं पितरौ मातापितरौ पितृपितामहौ वा उपेत्य स्वीकृत्य अवतुः व्रतं